

Základní škola u svatého Štěpána, Praha 2

Štěpánská 1286/8, 120 00 Praha 2

tel: 224 943 046 mob: 734 573 283

IČ: 47610361 ID: uammtpc

www.zsstepanska.cz info@zs-stepanska.cz

ZÁKLADNÍ ŠKOLA U SVATÉHO ŠTĚPÁNA, PRAHA 2

PRAVIDLA PRO HODNOCENÍ

NEDÍLNÁ SOUČÁST ŠKOLNÍHO ŘÁDU

„Vzdělání, sebevědomí, slušnost“

Štěpánská 1286/8 • Praha 2

1. ZÁSADY HODNOCENÍ

Hodnocení je přirozenou součástí vzdělávání. Jeho smyslem není pouze vyjádřit úroveň dosažených výsledků, ale také podporovat učení žáka, jeho aktivitu, odpovědnost a další rozvoj.

Jak tomu rozumíme?

Hodnocení poskytuje žákovi srozumitelnou zpětnou vazbu o tom, co se mu daří, co již zvládl a na čem může dále pracovat. Pomáhá mu porozumět vlastnímu učení a postupně přebírat odpovědnost za své výsledky a další vzdělávací cestu.

Hodnocení proto vnímáme především jako nástroj, který podporuje učení a rozvoj žáka, nikoli pouze jako vyjádření jeho aktuálního výkonu.

Hodnocení:

- vychází z cílů vzdělávání a očekávaných výsledků učení stanovených ŠVP;
- opírá se o předem známá a srozumitelná kritéria, která žákovi umožňují porozumět tomu, co se má naučit a podle čeho bude jeho učení posuzováno;
- sleduje vzdělávací pokrok žáka a přihlíží k jeho předchozím výsledkům;
- poskytuje žákovi informaci o tom, co již zvládl, v čem může svůj výkon nebo způsob práce rozvíjet a jak může ve svém učení pokračovat;
- zohledňuje individuální vzdělávací potřeby, možnosti, tempo a případná podpůrná opatření žáka;
- podle charakteru vzdělávacího cíle neposuzuje pouze výsledný výkon, ale také způsob řešení, využívané strategie, schopnost aplikovat znalosti a dovednosti a proces učení;
- Rozvoj klíčových kompetencí je přirozenou součástí vzdělávání a při hodnocení se promítá zejména do způsobu, jakým žák získané znalosti a dovednosti využívá, propojuje a uplatňuje v různých situacích.
- podporuje práci s chybou jako přirozenou součástí učení a využívá chybu jako příležitost k porozumění a dalšímu rozvoji;
- podporuje sebehodnocení žáka a jeho schopnost reflektovat vlastní učení, zejména ve vztahu ke stanovenému cíli;
- podle charakteru vzdělávací situace využívá také vzájemné hodnocení a další formy zpětné vazby;
- využívá různé způsoby získávání podkladů pro hodnocení podle charakteru předmětu, vzdělávacího cíle a očekávaného výsledku učení;

- je věcné, srozumitelné, předvídatelné a přiměřené věku a vzdělávacím potřebám žáka;
- vytváří podmínky pro bezpečné a respektující prostředí, ve kterém může žák o svém učení, výsledcích i chybách otevřeně přemýšlet a hovořit.

2. FORMY HODNOCENÍ A ZÍSKÁVÁNÍ PODKLADŮ PRO HODNOCENÍ

Ne každého výsledku učení lze nejlépe poznat stejným způsobem. Volíme proto takovou formu ověřování, která odpovídá tomu, co chceme zjistit, a umožní žákovi jeho učení skutečně prokázat.

Jak tomu rozumíme?

Ne každého výsledku učení lze nejlépe poznat stejným způsobem. Volíme proto takovou formu ověřování, která odpovídá tomu, co chceme zjistit, a umožní žákovi jeho učení skutečně prokázat.

Co chceme zjistit? → Jak to nejlépe ověříme? → Co žák skutečně prokázal? → Co nám to říká o jeho učení?

2.1 Učitel volí způsob získávání podkladů pro hodnocení podle toho, jaký výsledek učení chce ověřit.

2.2 Učitel může při získávání podkladů pro hodnocení využívat zejména:

- písemná ověřování a písemné práce;
- ústní ověřování;
- praktické úkoly a činnosti;
- samostatnou práci;
- skupinovou práci;
- projekty a projektové úkoly;
- prezentace a jiné výstupy žáka;
- řešení problémových a aplikačních úloh;
- práci s textem, informacemi a různými zdroji;
- praktické a tvořivé činnosti;
- pozorování práce žáka;
- sebehodnocení;
- portfolio;
- další formy odpovídající charakteru vzdělávacího cíle.

2.3 Zvolená forma ověřování má umožnit žákovi prokázat dosažení očekávaného výsledku učení způsobem odpovídajícím jeho charakteru a smyslu.

2.4 Při hodnocení učitel vychází z více relevantních podkladů a přihlíží k dlouhodobému výkonu a vzdělávacímu pokroku žáka. Jednotlivý výkon zpravidla není jediným podkladem pro hodnocení celkových výsledků vzdělávání.

2.5 Podle charakteru vzdělávací situace může učitel při hodnocení zohlednit nejen výsledný výkon žáka, ale také způsob, jakým k výsledku dospěl, zejména jeho samostatnost, volbu a využití strategie, schopnost aplikovat získané znalosti a dovednosti, práci s chybou a schopnost svůj postup vysvětlit a reflektovat.

2.6 Při plánování významnějších písemných ověřování učitelé přihlížejí k celkové zátěži žáků a usilují o jejich přiměřené a rovnoměrné rozložení.

2.7 Při zadávání jednotlivých forem ověřování učitel zohledňuje jejich účel, rozsah a náročnost a přihlíží k věku a individuálním vzdělávacím potřebám žáků.

3. VYUŽÍVÁNÍ NÁSTROJŮ UMĚLÉ INTELIGENCE PŘI VZDĚLÁVÁNÍ A HODNOCENÍ

Umělá inteligence může být užitečným nástrojem pro učení. Při hodnocení však musí být vždy zřejmé, co žák skutečně umí, chápe a dokáže samostatně použít.

Jak tomu rozumíme?

Umělá inteligence → nástroj pro učení → ne náhrada vlastní práce žáka

→ může pomáhat při učení, hledání informací, vysvětlování učiva nebo rozvíjení nápadů

→ její využití však nesmí nahrazovat vlastní myšlení, práci a odpovědnost žáka

→ při hodnocení musí být zřejmé, co žák skutečně umí, chápe a dokáže samostatně použít

Smysluplné využití AI → rozvoj kompetencí → kritické posuzování výstupů

→ žák se učí AI správně zadávat úkoly a formulovat otázky

→ ověřuje informace, které AI poskytne

→ rozpoznává nepřesnosti, chyby nebo zavádějící informace

→ výstup AI dále zpracovává, upravuje a doplňuje vlastními poznatky

Hodnocení → posuzování práce žáka → ne samotného výsledného textu

→ učitel stanoví, zda je při konkrétním úkolu využití AI dovoleno, omezeno nebo zakázáno

→ pokud je AI součástí zadání, je žák hodnocen také podle toho, jak s ní pracoval

→ pokud má úkol ověřit samostatné znalosti nebo dovednosti žáka, může učitel využití AI v daném úkolu nepovolit

Transparentnost → přiznání použití AI → odpovědnost za výsledek

→ pokud žák při zpracování práce využil AI způsobem, který má význam pro její podobu nebo obsah, uvede tuto skutečnost podle pokynů vyučujícího

→ žák odpovídá za obsah práce, kterou odevzdává

→ použití AI nesmí být vydáváno za vlastní samostatnou práci v situaci, kdy to odporuje zadání

3.1 Nástroje umělé inteligence mohou být při vzdělávání využívány jako podpůrný prostředek, pokud jejich použití odpovídá vzdělávacímu cíli a pravidlům stanoveným vyučujícím.

3.2 O tom, zda a za jakých podmínek je možné při konkrétním úkolu využít nástroj umělé inteligence, rozhoduje vyučující s ohledem na cíl daného úkolu a způsob ověřování znalostí a dovedností žáka.

3.3 Pokud je využití umělé inteligence povoleno, žák odpovídá za správnost, obsah a výslednou podobu odevzdané práce. Je povinen informace získané prostřednictvím AI přiměřeně ověřovat a kriticky posuzovat.

3.4 Pokud je úkolem ověřit samostatné znalosti, dovednosti nebo způsob uvažování žáka, může vyučující využití nástrojů umělé inteligence při daném úkolu zakázat nebo omezit.

3.5 Pokud vyučující stanoví povinnost uvést použití umělé inteligence, žák tuto skutečnost uvede způsobem stanoveným vyučujícím.

3.6 Za vlastní práci nelze považovat výstup vytvořený umělou inteligencí, který žák bez odpovídajícího vlastního zpracování odevzdá jako svou samostatnou práci v rozporu se zadáním.

3.7 Pokud má vyučující důvodné podezření, že žák při zpracování úkolu využil nástroj umělé inteligence v rozporu s podmínkami zadání a tuto skutečnost neuvedl, postupuje tak, aby přiměřeným způsobem ověřil, zda je žák skutečným autorem odevzdané práce a zda při jejím zpracování prokázal odpovídající vlastní podíl. K ověření může vyučující využít zejména doplňující otázky k obsahu a způsobu zpracování práce, rozhovor se žákem,

obdobný nebo navazující úkol zpracovaný žákem přímo ve škole nebo jiný přiměřený způsob ověření.

3.8 Pokud se na základě takového ověření prokáže, že práce byla vytvořena s využitím umělé inteligence v rozporu se zadáním a žák na jejím skutečném zpracování neprokázal odpovídající vlastní podíl, projedná vyučující se žákem jeho pochybení a může práci hodnotit stupněm nedostatečný. Při rozhodování o výsledném hodnocení vychází vyučující z rozsahu a charakteru pochybení a z pravidel stanovených pro daný úkol.

3.9 Samotné podezření na využití umělé inteligence není bez dalších podkladů důkazem o nesamostatném zpracování práce. Při hodnocení vyučující vychází z prokazatelných skutečností a z předem stanovených podmínek úkolu.

3.10 Použití umělé inteligence nesmí vést k porušování autorských práv, ochrany osobních údajů, práv dalších osob ani dalších pravidel stanovených školou.

3.11 Pravidla pro využívání umělé inteligence mají vést žáky k odpovědnému, bezpečnému, kritickému a smysluplnému využívání moderních technologií a současně chránit smysl hodnocení – tedy zjistit a podpořit skutečný pokrok a úroveň vzdělávání žáka.

4. PŘEDMĚT HODNOCENÍ

Hodnotíme především to, co se má žák naučit a umět. Nehodnotíme osobnost žáka, jeho oblíbenost ani skutečnosti, které s daným vzdělávacím cílem nesouvisí.

Jak tomu rozumíme?

Při hodnocení vycházíme z předem stanovených vzdělávacích cílů a očekávaných výsledků učení. Posuzujeme znalosti, dovednosti, postupy a kompetence, které jsou pro dané učení podstatné.

Hodnocení se vztahuje ke konkrétnímu výkonu žáka v dané vzdělávací oblasti a nemá být prostředkem k posuzování jeho osobnosti nebo jeho celkové hodnoty. Pokud při učení sledujeme také způsob práce, samostatnost, spolupráci či další aspekty učení, musí být zřejmé, jak souvisí s cílem, který právě hodnotíme.

4.1 Předmětem hodnocení je úroveň osvojení znalostí a dovedností žáka, jejich porozumění a schopnost jejich využití a aplikace v souladu s očekávanými výsledky učení stanovenými ŠVP.

4.2 Součástí hodnocení je také sledování vzdělávacího pokroku žáka a jeho rozvoje v procesu učení.

4.3 Podle charakteru vzdělávací činnosti učitel při hodnocení přihlíží také k procesu učení, způsobu řešení, využívaným strategiím, míře samostatnosti, práci s chybou, schopnosti aplikovat získané znalosti a dovednosti a schopnosti reflektovat vlastní učení.

4.4 Podle charakteru vzdělávací činnosti může být součástí hodnocení také iniciativa žáka a jeho aktivní přístup k učení a řešení úkolů, pokud tyto projevy souvisejí s hodnoceným vzdělávacím cílem.

4.5 Hodnocení nevychází pouze z jednotlivých výsledků ověřování, ale z více relevantních podkladů, které společně poskytují obraz o dosažené úrovni vzdělávání a vzdělávacím pokroku žáka.

5. HODNOCENÍ A OČEKÁVANÉ VÝSLEDKY UČENÍ

Začínáme u cíle: Co má žák na konci vzdělávacího celku umět, čemu má rozumět a co má dokázat použít? Teprve podle toho volíme způsob výuky, ověřování i hodnocení.

Jak tomu rozumíme?

Očekávané výsledky učení vyjadřují, co má žák po určitém období učení skutečně zvládnout. Pomáhají učiteli i žákovi pojmenovat, kam učení směřuje a podle čeho lze poznat, že bylo cíle dosaženo.

Výuka, ověřování i hodnocení na sebe proto navazují. Způsob hodnocení volíme tak, aby odpovídal tomu, co jsme chtěli žáka naučit, a umožňoval co nejlépe posoudit dosažení stanovených výsledků učení.

Žák by měl pokud možno předem vědět, co se učí, co má zvládnout a podle čeho bude jeho učení posuzováno. Díky tomu může lépe rozumět smyslu své práce a aktivně se podílet na vlastním učení.

5.1 Hodnocení výsledků vzdělávání vychází z očekávaných výsledků učení stanovených ŠVP. Učitel při hodnocení posuzuje, do jaké míry žák očekávaného výsledku učení dosáhl a jak dokáže osvojené znalosti a dovednosti využít.

5.2 Při plánování vzdělávání a hodnocení učitel vychází z toho, co má žák po ukončení určitého vzdělávacího celku umět, čemu má rozumět a co má být schopen samostatně použít.

5.3 Očekávaný výsledek učení je výchozím bodem pro volbu způsobu ověřování a hodnocení. Učitel volí takové úkoly a situace, které umožňují žákovi dosažení očekávaného výsledku učení prokázat.

5.4 Při hodnocení učitel zohledňuje nejen správnost výsledku, ale podle charakteru očekávaného výsledku také porozumění, způsob řešení, využití vhodných postupů a strategií, schopnost aplikace získaných znalostí a dovedností a míru samostatnosti žáka.

5.5 Pokud charakter vzdělávacího cíle vyžaduje sledování procesu učení, přihlíží učitel také k tomu, jak žák při řešení postupuje, jak pracuje s chybou, jak svůj postup vysvětluje a jak dokáže vlastní učení reflektovat.

5.6 Dosažení očekávaného výsledku učení a vzdělávací pokrok žáka jsou posuzovány na základě více relevantních podkladů. Jednotlivý výkon nebo výsledek jednoho ověřování zpravidla neposkytuje dostatečný podklad pro posouzení celkové úrovně žakových výsledků.

5.7 Hodnocení vzdělávacího pokroku doplňuje hodnocení dosažené úrovně. Učitel přihlíží k tomu, jak se žák v průběhu vzdělávání posouvá vzhledem ke svým předchozím výsledkům, aniž by tím byly nahrazeny požadavky vyplývající z očekávaných výsledků učení.

6. KRITÉRIA HODNOCENÍ

Žák by měl vědět, co se od něj očekává a podle čeho bude jeho práce posuzována. Kritéria proto pomáhají převést vzdělávací cíl do srozumitelných znaků kvalitního výkonu.

Jak tomu rozumíme?

Kritéria hodnocení popisují, podle čeho posuzujeme, zda a do jaké míry žák dosáhl stanoveného výsledku učení. Mají být přiměřená věku žáků, srozumitelná a vztahovat se ke konkrétnímu cíli učení.

Co má žák zvládnout? → Podle čeho poznáme kvalitní výkon? → Rozumí žák kritériím? → Dokáže podle nich svou práci posoudit?

Kritéria nejsou pouze nástrojem pro učitele. Pokud jim žák rozumí, může podle nich plánovat svou práci, průběžně ji posuzovat a lépe porozumět zpětné vazbě. Kritéria tak podporují jeho aktivní zapojení do vlastního učení a postupné přebírání odpovědnosti za jeho výsledky.

6.1 Kritéria hodnocení vycházejí z očekávaných výsledků učení a vyjadřují, podle jakých znaků učitel posuzuje, zda a do jaké míry žák očekávaného výsledku dosáhl. Kritéria jsou přiměřená věku žáků, charakteru vzdělávacího cíle a vzdělávací oblasti.

6.2 Podle charakteru očekávaného výsledku může učitel posuzovat zejména správnost a věcnou přesnost, porozumění, použití a aplikaci znalostí a dovedností, samostatnost, způsob řešení, využití vhodných strategií, práci s chybou, kvalitu výsledného výstupu a schopnost vlastní práci reflektovat.

6.3 Ne všechna kritéria jsou relevantní pro každou vzdělávací situaci. Učitel volí a uplatňuje taková kritéria, která odpovídají hodnocenému očekávanému výsledku učení a zvolené formě ověřování.

6.4 Pokud to charakter vzdělávací činnosti umožňuje, seznamuje učitel žáky předem s cílem hodnocené činnosti a s kritérii, podle kterých bude jejich výkon posuzován. Kritéria formuluje způsobem přiměřeným věku a možnostem žáků.

6.5 Vzdělávací pokrok žáka učitel sleduje v průběhu vzdělávání a využívá jej jako významnou informaci při poskytování zpětné vazby a při celkovém posouzení výsledků vzdělávání. Pokrok posuzuje zejména ve vztahu k předchozím výsledkům žáka a k očekávaným výsledkům učení.

6.6 Kritéria hodnocení nejsou sama o sobě převodem na klasifikační stupeň. Výsledné hodnocení vychází z míry dosažení očekávaných výsledků učení a z dalších relevantních podkladů získaných v průběhu hodnoceného období.

7. ZPĚTNÁ VAZBA A PRÁCE S CHYBOU

Dobrá zpětná vazba neříká jen, zda je práce správně. Pomáhá žákovi pochopit, co už zvládl, kde se může posunout a jak může svou práci zlepšit. Chyba není selhání, ale informace, se kterou lze dále pracovat.

Jak tomu rozumíme?

Zpětná vazba má být konkrétní, srozumitelná a vztahovat se k tomu, co se žák učí a čeho má dosáhnout. Nemá pouze pojmenovat nedostatek, ale měla by žákovi pomoci porozumět tomu, co se mu daří, co potřebuje dále rozvíjet a jak může při učení postupovat.

Co už zvládám? → Co se mi daří? → Kde je obtíž? → Co mohu udělat jinak? → Jaký bude můj další krok?

Chybu vnímáme jako přirozenou součást procesu učení. Jejím smyslem není žáka označit jako neúspěšného, ale využít ji jako informaci, která pomáhá odhalit, čemu ještě nerozumí nebo co potřebuje procvičit. Žák tak dostává příležitost svou práci upravit, chybu opravit a učit se z ní.

Zpětná vazba má pokud možno vést k dalšímu kroku. Podporuje proto nejen porozumění vlastnímu výkonu, ale také schopnost žáka převzít odpovědnost za jeho zlepšování.

7.1 Zpětná vazba je přirozenou součástí hodnocení a procesu učení. Jejím smyslem je poskytnout žákovi srozumitelnou informaci o tom, čeho dosáhl, co se mu daří, v čem může svůj výkon dále rozvíjet a jakým způsobem může ve svém učení pokračovat.

7.2 Zpětná vazba vychází z cíle vzdělávání a z kritérií hodnocení. Je konkrétní, věcná, srozumitelná a přiměřená věku a možnostem žáka. Pokud je to možné, zaměřuje se nejen na výsledek, ale také na postup žáka a jeho další možnosti rozvoje.

7.3 Zpětná vazba má žákovi pomáhat porozumět vlastnímu učení a podporovat jeho schopnost plánovat další postup. Podle charakteru vzdělávací činnosti učitel společně se žákem hledá možnosti, jak může žák své znalosti, dovednosti nebo způsob práce dále rozvíjet.

7.4 Chyba je přirozenou součástí procesu učení. Učitel vytváří podmínky, ve kterých může žák chybu bezpečně rozpoznat, porozumět její příčině a využít ji k dalšímu učení.

7.5 Při hodnocení učitel podle charakteru úkolu rozlišuje mezi chybou, která ukazuje na neosvojení nebo neporozumění hodnocenému učivu či dovednosti, a chybou, která vznikla například při řešení náročnějšího úkolu nebo při hledání nového postupu.

7.6 Pokud to charakter vzdělávacího cíle umožňuje, vytváří učitel žákovi prostor pro opravu chyby, doplnění nebo přepracování úkolu a prokazování nově osvojených znalostí a dovedností. Smyslem opravy není pouze změna hodnocení, ale především využití zpětné vazby k dalšímu učení.

7.7 Součástí procesu hodnocení je podle charakteru vzdělávací činnosti také sebehodnocení žáka. Žák je veden k tomu, aby dokázal posoudit svou práci ve vztahu ke stanovenému cíli, pojmenovat, co se mu podařilo, v čem potřebuje podporu a jaký další krok může ve svém učení učinit.

7.8 Hodnocení a zpětná vazba mají podporovat učení. Smyslem hodnocení proto není pouze pojmenovat úroveň dosaženého výsledku, ale také umožnit žákovi porozumět vlastnímu učení a využít získanou zpětnou vazbu k dalšímu rozvoji.

8. KLASIFIKACE A STUPNĚ HODNOCENÍ

Známka je stručné vyjádření dosažené úrovně. Sama o sobě ale nevysvětluje celé učení žáka. Výsledná klasifikace proto vychází z více relevantních podkladů a není pouhým průměrem jednotlivých známek.

Jak tomu rozumíme?

Jednotlivé známky zachycují dílčí výsledky žáka v průběhu vzdělávání. Při výsledném hodnocení učitel posuzuje celkovou úroveň dosažených výsledků vzhledem ke stanoveným vzdělávacím cílům a očekávaným výsledkům učení.

Do výsledného hodnocení proto vstupují různé relevantní podklady, které poskytují dostatečný obraz o tom, co žák skutečně zvládl. Učitel přihlíží zejména k významu a náročnosti jednotlivých hodnocených výkonů, k jejich aktuálnosti a k tomu, zda žák prokázal dosažení očekávaného výsledku učení.

8.1 Výsledné hodnocení žáka vyjadřuje míru dosažení očekávaných výsledků učení v daném období. Při jeho stanovení učitel vychází z více relevantních podkladů získaných v průběhu vzdělávání a zohledňuje jejich význam pro hodnocené výsledky učení.

8.2 Výsledné hodnocení není určováno pouze aritmetickým průměrem jednotlivých známek. Je odborným pedagogickým závěrem učitele založeným na dostupných a relevantních podkladech. Učitel při stanovení výsledného hodnocení posuzuje zejména dosaženou úroveň a stabilitu znalostí a dovedností žáka, jejich využití a aplikaci a podle charakteru vzdělávací činnosti také jeho vzdělávací pokrok.

8.3 Při stanovení výsledného hodnocení učitel zohledňuje zejména:

- míru dosažení očekávaných výsledků učení;
- úroveň a stabilitu osvojených znalostí a dovedností;
- schopnost znalosti a dovednosti využívat a aplikovat;
- dlouhodobé výsledky žáka;
- vzdělávací pokrok žáka;

- podle charakteru vzdělávací činnosti také schopnost samostatně řešit úkoly, využívat vhodné postupy a strategie a reflektovat vlastní práci.

8.4 Při výsledném hodnocení se nepřihlíží k osobním vlastnostem žáka, jeho osobním projevům, oblíbenosti, sociálnímu postavení ani k jiným skutečnostem, které nesouvisejí s hodnocenými výsledky vzdělávání.

8.5 Pro hodnocení výsledků vzdělávání klasifikací se používá pět stupňů:

1 – výborný: Žák očekávané výsledky učení dosahuje ve vysoké míře, své znalosti a dovednosti používá správně a zpravidla samostatně a dokáže je podle charakteru úkolu aplikovat v různých situacích.

2 – chvalitebný: Žák očekávané výsledky učení dosahuje ve většině sledovaných oblastí, znalosti a dovednosti používá převážně správně a samostatně. Případné nedostatky významně neomezují jeho schopnost učivo využívat.

3 – dobrý: Žák očekávané výsledky učení dosahuje v podstatné části, jeho znalosti a dovednosti však vykazují nedostatky nebo vyžadují určitou míru podpory.

4 – dostatečný: Žák dosahuje pouze základní úrovně očekávaných výsledků učení a při využívání znalostí a dovedností potřebuje výraznou podporu.

5 – nedostatečný: Žák očekávaných výsledků učení nedosahuje v míře potřebné pro další vzdělávání a neproказuje dostatečné osvojení základních znalostí a dovedností.

8.6 Klasifikační stupeň poskytuje informaci o dosažené úrovni výsledků vzdělávání, nenahrazuje však konkrétní zpětnou vazbu o učení žáka.

9. HODNOCENÍ V PRŮBĚHU VZDĚLÁVÁNÍ

Hodnocení probíhá průběžně a má především pomáhat dalšímu učení. Nečekáme až na závěr období – zjišťujeme průběžně, co žáci zvládají, a podle toho upravujeme další práci.

Jak tomu rozumíme?

Průběžné hodnocení umožňuje učiteli získávat informace o tom, jak žáci rozumějí učivu, co již zvládli a kde potřebují další podporu nebo příležitost k procvičení. Nejde pouze o průběžné zaznamenávání výsledků, ale především o využívání těchto informací pro další učení a výuku.

Učitel podle zjištěných výsledků může upravit tempo, způsob výuky, zvolit jiný postup, nabídnout další procvičení nebo poskytnout žákům potřebnou podporu. Hodnocení se tak stává součástí procesu učení a zároveň nástrojem pro řízení další výuky.

Průběžné hodnocení také umožňuje zachytit obtíže včas, kdy je ještě možné na ně účinně reagovat. Žák tak nemusí čekat až na závěrečné hodnocení, aby zjistil, co se mu daří a na čem potřebuje dále pracovat.

9.1 Hodnocení probíhá průběžně v rámci vzdělávacího procesu. Učitel získává podklady pro hodnocení v různých vzdělávacích situacích a průběžně sleduje dosahování očekávaných výsledků učení a vzdělávací pokrok žáka.

9.2 Průběžné hodnocení slouží především k poskytování zpětné vazby a k podpoře dalšího učení. Jeho smyslem není pouze zaznamenávat klasifikační stupně, ale získávat informace využitelné pro další práci žáka i učitele.

9.3 Učitel volí způsob a četnost hodnocení s ohledem na charakter předmětu, vzdělávacího cíle a očekávaného výsledku učení a s přihlédnutím k věku, individuálním vzdělávacím potřebám a možnostem žáků.

9.4 Učitel průběžně využívá různé formy hodnocení a zpětné vazby odpovídající charakteru vzdělávací činnosti. Může využít zejména klasifikaci, slovní hodnocení, ústní či písemnou zpětnou vazbu, sebehodnocení žáka, vzájemné hodnocení nebo jinou vhodnou formu.

9.5 Pokud učitel při průběžném hodnocení použije klasifikační stupeň, měl by jeho význam být žákovi srozumitelný. Samotná známka zpravidla neposkytuje dostatečnou informaci o tom, co žák zvládl a na čem má dále pracovat.

9.6 Učitel průběžně vyhodnocuje získané podklady a podle jejich výsledků přizpůsobuje další postup ve výuce. Zjištěné nedostatky ve vzdělávání využívá k plánování dalšího učení, opakování, procvičování nebo poskytování potřebné podpory.

9.7 Průběžné hodnocení zohledňuje individuální vzdělávací potřeby žáka. Učitel při hodnocení přihlíží k případným podpůrným opatřením a vytváří podmínky, aby žák mohl své znalosti a dovednosti prokázat odpovídajícím způsobem.

9.8 Při průběžném hodnocení učitel přihlíží k vývoji výkonu žáka v čase. Novější a opakovaně prokázané výsledky mohou mít při posuzování aktuální úrovně žáka větší význam než dřívější výkony, zejména pokud žák své předchozí nedostatky prokazatelně překonal.

10. HODNOCENÍ ŽÁKŮ SE SPECIÁLNÍMI VZDĚLÁVACÍMI POTŘEBAMI

Stejný cíl nemusí znamenat stejnou cestu. Pokud vzdělávací potřeby žáka nevyžadují změnu očekávaných výsledků učení, přizpůsobujeme především podmínky a cestu k jejich dosažení. Pokud doporučení školského poradenského zařízení a platná pravidla stanoví také úpravu vzdělávacích cílů nebo očekávaných výsledků, hodnotíme žáka podle takto stanovených cílů.

Jak tomu rozumíme?

Při hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami vycházíme z jejich individuálních vzdělávacích potřeb a z nastavených podpůrných opatření. Smyslem podpory je umožnit žákovi co nejlépe prokázat, co se naučil, nikoli automaticky snižovat nároky na jeho vzdělávání.

Podle potřeb žáka můžeme upravit například podmínky hodnocení, časový rozsah, formu zadání, způsob ověřování nebo další podmínky, které žákovi umožní prokázat dosaženou úroveň. Tyto úpravy samy o sobě neznamenají změnu vzdělávacího cíle.

Pokud je na základě doporučení školského poradenského zařízení a v souladu s platnými pravidly upraven také vzdělávací cíl nebo očekávaný výsledek učení, vychází hodnocení z těchto individuálně nastavených očekávání.

Hodnocení má vždy zohledňovat konkrétní podmínky, za kterých žák své výsledky prokazoval, a současně poskytovat informace o jeho skutečném pokroku a o tom, jakou další podporu potřebuje.

10.1 Hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami vychází z jejich individuálních vzdělávacích potřeb a respektuje jejich vzdělávací možnosti a podmínky, za kterých své znalosti a dovednosti prokazují.

10.2 Při hodnocení učitel zohledňuje přiznaná podpůrná opatření a vytváří podmínky, aby žák mohl své znalosti a dovednosti prokázat způsobem odpovídajícím jeho vzdělávacím potřebám.

10.3 Podle potřeb žáka může učitel přizpůsobit zejména organizaci a podmínky ověřování, formu a způsob zadání úkolu, rozsah nebo časové podmínky úkolu, způsob, jakým žák své znalosti a dovednosti prokazuje, využití vhodných pomůcek a podpory a další podmínky stanovené v rámci poskytovaných podpůrných opatření.

10.4 Při hodnocení učitel posuzuje především dosažení očekávaných výsledků učení, které jsou pro žáka stanoveny, a přihlíží k tomu, jakým způsobem a za jakých podmínek žák svého výsledku dosáhl.

10.5 Vzdělávací pokrok žáka je významnou součástí hodnocení. Učitel sleduje vývoj žákových znalostí a dovedností v čase a poskytuje mu zpětnou vazbu odpovídající jeho vzdělávacím potřebám.

10.6 Při hodnocení učitel nevychází pouze z počtu chyb, ale posuzuje zejména míru zvládnutí hodnoceného učiva nebo dovednosti, porozumění, schopnost získané znalosti a dovednosti využít a podle charakteru úkolu také způsob řešení a míru samostatnosti.

10.7 Pokud je pro dosažení vzdělávacího cíle významný určitý způsob komunikace nebo forma projevu, učitel podle možností umožní žákovi prokázat dosažené znalosti a dovednosti způsobem, který odpovídá jeho vzdělávacím potřebám a současně umožňuje naplnění hodnoceného cíle.

10.8 Při hodnocení učitel vychází z více relevantních podkladů. Jednotlivý výkon není zpravidla jediným podkladem pro celkové hodnocení výsledků vzdělávání.

10.9 Hodnocení žáka se speciálními vzdělávacími potřebami probíhá v souladu s jeho vzdělávacími potřebami, přiznanými podpůrnými opatřeními a doporučením školského poradenského zařízení. Pokud doporučení školského poradenského zařízení stanoví úpravu podmínek, metod, forem práce, tempa nebo způsobu ověřování výsledků vzdělávání, učitel tyto skutečnosti při hodnocení respektuje.

10.10 Pokud je na základě doporučení školského poradenského zařízení a v souladu s platnými právními předpisy upraven obsah vzdělávání, vzdělávací cíle nebo očekávané výsledky učení žáka, vychází hodnocení z takto stanovených vzdělávacích cílů a výsledků. Žák je hodnocen podle toho, jak tyto stanovené vzdělávací cíle a výsledky naplňuje.

10.11 Pokud vzdělávací potřeby žáka nevyžadují úpravu očekávaných výsledků učení, zůstávají očekávané výsledky učení stanovené ŠVP zachovány a škola přizpůsobuje především cestu k jejich dosažení – zejména podmínky, metody, formy práce, tempo, zadávání úkolů a způsob ověřování.

10.12 Na plánování, poskytování a vyhodnocování podpory žáka se podle potřeby podílejí pedagogičtí pracovníci školy, zejména třídní učitel a pracovníci školního poradenského pracoviště. Škola podle potřeby spolupracuje se zákonnými zástupci žáka, školským poradenským zařízením a dalšími odborníky.

10.13 Hodnocení žáka se speciálními vzdělávacími potřebami má stejně jako u ostatních žáků podporovat jeho učení. Zpětná vazba má být srozumitelná, konkrétní a zaměřená na to, co žák zvládl, v čem může svůj výkon dále rozvíjet a jaký může být jeho další krok.

11. HODNOCENÍ ŽÁKŮ S ODLIŠNÝM MATEŘSKÝM JAZYKEM A POTŘEBOU JAZYKOVÉ PODPORY

Jazyková bariéra nemá zakrýt to, co žák skutečně ví a umí. Při hodnocení proto rozlišujeme mezi znalostmi a dovednostmi, které jsou předmětem hodnocení, a úrovní znalosti vyučovacího jazyka.

Jak tomu rozumíme?

Při hodnocení žáků s odlišným mateřským jazykem přihlížíme k jejich aktuální úrovni znalosti vyučovacího jazyka a k podmínkám, ve kterých své znalosti a dovednosti prokazují. Pokud jazyková úroveň není sama předmětem hodnocení, neměla by být důvodem ke znevýhodnění žáka při posuzování jeho znalostí a dovedností v jiné vzdělávací oblasti.

Podle potřeby přizpůsobujeme způsob zadání, vysvětlení úkolu nebo formu ověřování tak, aby žák měl reálnou možnost prokázat, co se naučil. Při hodnocení zároveň rozlišujeme, zda případná chyba vyplývá z nepochopení vzdělávacího obsahu, nebo z nedostatečné znalosti vyučovacího jazyka.

Jazyková podpora má žákovi umožnit postupně překonávat jazykovou bariéru a současně se plnohodnotně zapojovat do vzdělávání. Hodnocení proto poskytuje také informaci o jeho pokroku v osvojování vyučovacího jazyka, pokud je tento rozvoj součástí jeho vzdělávacích potřeb a podpory.

11.1 Při hodnocení žáků s odlišným mateřským jazykem nebo s potřebou jazykové podpory škola zohledňuje jejich aktuální úroveň znalosti vyučovacího jazyka a vytváří podmínky, aby mohli prokázat dosažené znalosti a dovednosti odpovídajícím způsobem.

11.2 Jazyková bariéra sama o sobě není důvodem ke snížení hodnocení v oblasti, která není předmětem hodnocení. Při hodnocení učitel rozlišuje mezi tím, co žák skutečně ovládá po stránce věcné a obsahové, a tím, co zatím nemůže plně prokázat v důsledku nedostatečné znalosti vyučovacího jazyka.

11.3 Podle potřeb žáka může učitel přizpůsobit zejména způsob zadání úkolu, formulaci a rozsah jazykově náročných instrukcí, časové podmínky, formu ověřování, využití vhodných pomůcek a podpory a způsob komunikace při ověřování znalostí a dovedností.

11.4 Při hodnocení učitel vychází z očekávaného výsledku učení (OVU), který je předmětem hodnocení. Jazykovou stránku výkonu hodnotí pouze tehdy, pokud je součástí hodnoceného OVU nebo cíle dané vzdělávací činnosti.

11.5 Pokud žák z důvodu jazykové bariéry nemůže plně prokázat své znalosti nebo dovednosti běžnou formou, učitel podle možností využije jiný vhodný způsob ověření, který umožní lépe rozlišit úroveň jeho věcných znalostí a dovedností od úrovně jeho znalosti vyučovacího jazyka.

11.6 Hodnocení zároveň poskytuje žákovi zpětnou vazbu o jeho vzdělávacím pokroku a podporuje postupné rozvíjení jeho znalostí a dovedností v českém jazyce.

11.7 Při nastavování a vyhodnocování podpory škola podle potřeby spolupracuje se zákonnými zástupci, pracovníky školního poradenského pracoviště a dalšími odborníky.

12. HODNOCENÍ NADANÝCH A MIMOŘÁDNĚ NADANÝCH ŽÁKŮ

Talent se nemusí projevovat pouze ve škole. Naším cílem je pomoci žákovi rozvíjet to, v čem vyniká – ve vzdělávání, sportu, umění, hudbě, tanci, divadle nebo v jakémkoliv oboru – a současně mu pomoci zvládat vzdělávací požadavky ŠVP. Neulevujeme od vzdělávání; hledáme způsob, jak ho umožnit.

Jak tomu rozumíme?

Při vzdělávání a hodnocení žáků s nadáním nebo mimořádným nadáním vycházíme z jejich individuálních schopností, vzdělávacích potřeb a možností dalšího rozvoje. Nadání může mít různé podoby a může se projevovat v jedné nebo více oblastech. Úkolem školy je vytvářet podmínky, ve kterých může žák své silné stránky rozvíjet a současně dosahovat očekávaných výsledků vzdělávání.

Podpora může spočívat například v rozšíření nebo prohloubení učiva, v náročnějších úkolech, možnosti pracovat vlastním tempem, v individuálním přístupu nebo v zapojení žáka do aktivit odpovídajících jeho zájmům a schopnostem. Pokud se žák z důvodu systematického rozvoje svého talentu pravidelně nebo po delší dobu účastní aktivit mimo školu, škola hledá vhodné způsoby, jak mu umožnit pokračovat ve vzdělávání, získávat potřebné učivo a dosahovat očekávaných výsledků učení. Podpora může v těchto

případech probíhat také prostřednictvím online komunikace, poskytování studijních materiálů, zadávání práce a individuálních konzultací s učiteli.

Při hodnocení rozlišujeme mezi splněním společných vzdělávacích požadavků a projevením nadstandardních schopností. Vyšší náročnost úkolů může žákovi nabídnout prostor pro rozvoj jeho potenciálu, neměla by však vést k tomu, že bude hodnocen podle jiných kritérií jen proto, že je nadaný.

Cílem podpory není žáka od vzdělávacích povinností osvobodit, ale umožnit mu vzdělávat se na úrovni odpovídající jeho schopnostem a současně rozvíjet jeho potenciál.

12.1 Škola vytváří podmínky pro rozvoj nadání a individuálních zájmů žáků. Nadání může být rozvíjeno v různých oblastech, například v oblasti vzdělávání, sportu, umění, hudby, tance, divadla nebo dalších činností.

12.2 Při vzdělávání nadaných a mimořádně nadaných žáků škola zohledňuje jejich individuální vzdělávací potřeby a podle možností vytváří podmínky pro rozvoj jejich schopností a talentu. Využívá přitom zejména diferenciaci a individualizaci úkolů, rozšiřování a prohlubování učiva, samostatnou práci, projektové a badatelské aktivity a další vhodné formy práce.

12.3 Škola podporuje také žáky, kteří se dlouhodobě a intenzivně věnují rozvoji svého nadání mimo školu, například vrcholovému nebo výkonnostnímu sportu, umělecké, hudební, taneční nebo divadelní činnosti. Cílem školy je podle možností umožnit žákovi rozvíjet jeho talent a současně zvládat vzdělávací požadavky stanovené ŠVP.

12.4 V odůvodněných případech může škola po dohodě se žákem a jeho zákonnými zástupci přizpůsobit organizaci vzdělávání a způsob spolupráce tak, aby zohlednila časovou náročnost dlouhodobé přípravy nebo účasti žáka na aktivitách souvisejících s jeho nadáním. Může jít zejména o individuální dohodu o způsobu plnění některých úkolů, termínech jejich odevzdání, způsobu ověřování znalostí a dovedností nebo využití online komunikace a podpory učitele.

12.5 Individuální nastavení podpory podle předchozího bodu nemění očekávané výsledky učení (OVU) stanovené ŠVP. Smyslem je přizpůsobit především organizaci a cestu k jejich dosažení tak, aby žák mohl rozvíjet své nadání a současně převzal odpovědnost za plnění svých vzdělávacích povinností.

12.6 Konkrétní podoba podpory je vždy nastavována s ohledem na potřeby a možnosti žáka, charakter jeho mimoškolní činnosti a podmínky školy. Na jejím nastavení se podle

potřeby podílí žák, zákonní zástupci, třídní učitel, vyučující jednotlivých předmětů a případně pracovníci školního poradenského pracoviště.

12.7 Při hodnocení nadaného nebo mimořádně nadaného žáka učitel vychází z předem stanovených očekávaných výsledků učení a kritérií hodnocení. Rozšíření nebo prohloubení vzdělávacího obsahu, stejně jako mimoškolní úspěchy žáka, samy o sobě nezakládají nárok na vyšší klasifikační stupeň.

12.8 Pokud žák v důsledku své dlouhodobé a intenzivní činnosti mimo školu potřebuje individuálně nastavit způsob plnění vzdělávacích povinností, je jeho úkolem spolupracovat se školou na dohodnutém způsobu práce a průběžně plnit stanovené požadavky.

12.9 Při hodnocení učitel zohledňuje vzdělávací pokrok žáka a podle charakteru vzdělávací činnosti také jeho schopnost pracovat s rostoucí mírou náročnosti, samostatnosti, tvořivosti, komplexnosti a aplikace získaných znalostí a dovedností.

12.10 Při podpoře mimořádně nadaného žáka škola podle potřeby spolupracuje se zákonnými zástupci a školským poradenským zařízením a podle potřeby vytváří a vyhodnocuje individuální vzdělávací plán.

13. STUPNĚ HODNOCENÍ VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ

Klasifikační stupně vyjadřují míru dosažení očekávaných výsledků učení a poskytují stručné shrnutí úrovně výsledků vzdělávání žáka.

Jak tomu rozumíme?

Známka není odměna ani trest. Je stručným vyjádřením úrovně dosažených výsledků.

Co měl žák zvládnout? → Co skutečně zvládl? → Do jaké míry tomu rozumí? → Dokáže své znalosti a dovednosti použít? → Co ještě potřebuje rozvíjet?

Známka proto nevzniká mechanickým výpočtem průměru dílčích známek. Je výsledkem odborného posouzení relevantních podkladů, které učitel získal v průběhu vzdělávání.

13.1 Při klasifikaci výsledků vzdělávání se používají tyto stupně:

1 – výborný

2 – chvalitebný

3 – dobrý

4 – dostatečný

5 – nedostatečný

13.2 – 1. stupeň: výborný

Žák bezpečně a ve stanoveném rozsahu dosahuje očekávaných výsledků učení. Získané znalosti a dovednosti dokáže samostatně využívat a podle charakteru vzdělávací oblasti také propojovat, aplikovat a dále rozvíjet. Při řešení úloh zpravidla pracuje samostatně a dokáže své postupy nebo řešení přiměřeně zdůvodnit.

13.3 – 2. stupeň: chvalitebný

Žák dosahuje očekávaných výsledků učení ve stanoveném rozsahu, v některých oblastech však může potřebovat dílčí podporu nebo dopomoc. Získané znalosti a dovednosti dokáže většinou samostatně využívat a aplikovat. Případné nedostatky nebrání celkovému porozumění učivu a dalšímu vzdělávání.

13.4 – 3. stupeň: dobrý

Žák dosahuje podstatné části očekávaných výsledků učení, jeho znalosti a dovednosti však nejsou ve všech oblastech dostatečně upevněné nebo je nedokáže vždy samostatně využít. Při řešení úloh častěji potřebuje podporu, vedení nebo dopomoc. Přes nedostatky má předpoklady pro další rozvoj a zvládnutí požadovaného učiva.

13.5 – 4. stupeň: dostatečný

Žák dosahuje pouze části stanovených očekávaných výsledků učení a jeho znalosti a dovednosti vykazují výraznější nedostatky. Samostatné využití získaných znalostí a dovedností je obtížné a žák potřebuje výraznou podporu. Přesto prokazuje základní úroveň znalostí a dovedností, na kterou lze při dalším vzdělávání navázat.

13.6 – 5. stupeň: nedostatečný

Žák nedosahuje stanovených očekávaných výsledků učení v potřebné míře. Neprokazuje dostatečné znalosti a dovednosti ani přes poskytovanou podporu a opakovanou možnost učivo doplnit nebo své znalosti a dovednosti prokázat.

13.7 Při stanovení klasifikačního stupně učitel nepoužívá automatický přepočtení počtu bodů, procentuální úspěšnosti nebo průměru dílčích známek na výslednou známku, pokud by takový postup neodpovídal charakteru hodnocených výsledků učení.

13.8 Body, procentuální úspěšnost nebo dílčí klasifikační stupně mohou být podle charakteru vzdělávací činnosti využity jako jeden z podkladů pro hodnocení. Výsledný klasifikační stupeň však vychází z celkového odborného posouzení dosažených výsledků učení a relevantních podkladů.

14. STUPNĚ HODNOCENÍ CHOVÁNÍ

Tato kapitola stanovuje zásady pro hodnocení chování žáka a pro využívání výchovných opatření při porušení pravidel stanovených školním řádem.

Jak tomu rozumíme?

Nejdříve řešíme situaci, potom hledáme nápravu. Hodnocení chování není samoúčelný trest.

Když žák poruší pravidla, snažíme se nejprve pojmenovat, co se stalo, proč je jeho jednání problematické a jaký mělo dopad na ostatní. Vedeme žáka k reflexi vlastního jednání a podle možností také k nápravě.

Situace → pojmenování problému → reflexe → náprava → případné opatření → hodnocení chování

Hodnocení chování je oddělené od hodnocení výsledků vzdělávání. Posuzujeme konkrétní jednání žáka, nikoli jeho osobnost, charakter nebo oblíbenost.

14.1 Při klasifikaci chování se používají tyto stupně:

1 – velmi dobré

2 – uspokojivé

3 – neuspokojivé

14.2 – 1. stupeň: velmi dobré

Žák zpravidla dodržuje pravidla stanovená školním řádem, respektuje práva, potřeby a bezpečí ostatních a přiměřeně svému věku přijímá odpovědnost za své jednání. Případné jednotlivé pochybení dokáže po upozornění reflektovat a podle svých možností napravit.

Jednorázové méně závažné porušení pravidel samo o sobě není důvodem ke snížení stupně hodnocení chování.

14.3 – 2. stupeň: uspokojivé

Chování žáka opakovaně nebo závažněji narušuje pravidla soužití ve škole, práva nebo bezpečí ostatních. Přes pedagogické vedení a přijatá opatření se žákovi nedaří své jednání dostatečně korigovat nebo dochází k opakovanému porušování pravidel.

Při stanovení stupně se přihlíží k závažnosti a opakovanosti jednání, jeho okolnostem, dopadu na ostatní a schopnosti žáka přijmout odpovědnost a podílet se na nápravě.

14.4 – 3. stupeň: neuspokojivé

Chování žáka závažným způsobem narušuje pravidla stanovená školním řádem, práva nebo bezpečí ostatních, případně jde o opakované závažné porušování pravidel přes předchozí pedagogické působení a přijatá opatření.

Při stanovení stupně se posuzuje zejména závažnost jednání, jeho dopad, opakovanost a celkový kontext situace.

14.5 Při hodnocení chování se vždy přihlíží k věku a vývojovým možnostem žáka, jeho vzdělávacím potřebám a konkrétním okolnostem případu.

14.6 Žák je podle svých věkových a vývojových možností veden také k sebehodnocení svého jednání, k pojmenování jeho dopadu na ostatní a k převzetí odpovědnosti za případnou nápravu. Sebehodnocení chování nenahrazuje hodnocení chování učitelem, je však důležitým podkladem pro pedagogické vedení žáka.

14.7 Kázeňská opatření

Škola může v souladu s právními předpisy a školním řádem uložit tato kázeňská opatření:

- napomenutí;
- důtka;
- důtka ředitelky školy.

14.8 Kázeňská opatření se neukládají povinně v posloupnosti. Konkrétní opatření se volí podle závažnosti porušení povinností, jeho okolností a dopadu na ostatní. Uložení přísnějšího kázeňského opatření proto není podmíněno předchozím uložením mírnějšího opatření.

14.9 Při volbě kázeňského opatření se přihlíží také k věku a vývojovým možnostem žáka, jeho vzdělávacím potřebám a k tomu, zda jde o jednání jednorázové nebo opakované. Vždy se posuzuje konkrétní situace v jejích souvislostech.

14.10 Kázeňské opatření není automatickým důsledkem konkrétního počtu porušení školního řádu ani konkrétního počtu neomluvených hodin. Každá situace je posuzována individuálně podle své závažnosti a konkrétních okolností.

14.11 Počet neomluvených hodin není sám o sobě automatickým důvodem pro stanovení konkrétního stupně hodnocení chování. Neomluvená absence je řešena v souladu se školním řádem a příslušnými právními předpisy; při případném hodnocení chování se posuzují také okolnosti jejího vzniku, její závažnost, opakovanost a další souvislosti konkrétního případu.

14.12 Kázeňské opatření a stupeň hodnocení chování jsou dva odlišné nástroje, které mohou, ale nemusí být v konkrétní situaci použity současně. Uložení kázeňského opatření samo o sobě automaticky neurčuje výsledný stupeň hodnocení chování.

15. CELKOVÉ HODNOCENÍ ŽÁKA NA VYSVĚDČENÍ

Vysvědčení shrnuje výsledky vzdělávání a hodnocení chování žáka za dané období. Celkové hodnocení vychází z průběžně získaných podkladů a zachycuje úroveň, které žák ve vzdělávání dosáhl vzhledem k očekávaným výsledkům učení a stanoveným kritériím.

Jak tomu rozumíme?

To, co je na vysvědčení vyjádřeno několika slovy, je výsledkem mnohem širšího procesu hodnocení.

Během pololetí sledujeme především:

Co měl/a žák zvládnout? → Jak se mu/jí to podařilo? → Co už umí? → Jak dokáže své znalosti a dovednosti využít? → Jaký udělal/a pokrok? → Co ještě potřebuje rozvíjet?

Formální způsob vyjádření celkového hodnocení na vysvědčení je stanoven právními předpisy. Způsob, jakým škola k tomuto hodnocení dospívá, vychází z principů a kritérií stanovených těmito Pravidly.

15.1 Celkové hodnocení žáka na vysvědčení vyjadřuje výsledky jeho vzdělávání a hodnocení chování v souladu s použitým způsobem hodnocení a právními předpisy.

15.2 Při stanovení výsledného hodnocení v jednotlivých předmětech učitel vychází z relevantních podkladů získaných v průběhu celého hodnoceného období.

Zohledňuje zejména:

- míru dosažení stanovených očekávaných výsledků učení;

- kvalitu dosažených výsledků;
- schopnost žáka získané znalosti a dovednosti využívat;
- míru samostatnosti;
- schopnost učit se z chyb a využívat zpětnou vazbu;
- případně také vývoj a pokrok žáka v průběhu hodnoceného období.

15.3 Výsledné hodnocení není stanoveno jako aritmetický průměr dílčích známek. Jednotlivé podklady mají při výsledném hodnocení různou vypovídací hodnotu podle toho, co a jakým způsobem ověřovaly.

15.4 Při stanovení výsledného hodnocení učitel neposuzuje pouze aktuální výkon žáka, ale zohledňuje výsledky jeho vzdělávání v jejich vývoji. Významným podkladem je také to, zda žák dokáže využít zpětnou vazbu, překonávat obtíže a své znalosti a dovednosti dále rozvíjet.

15.5 Při hodnocení výsledků vzdělávání se nepřihlíží k osobním vlastnostem žáka, jeho osobním projevům, oblíbenosti, sociálnímu postavení ani k jiným skutečnostem, které nesouvisejí s hodnocenými výsledky vzdělávání.

15.6 Při hodnocení žáka se speciálními vzdělávacími potřebami učitel postupuje v souladu s doporučením školského poradenského zařízení a nastavenými podpůrnými opatřeními. Pokud byly pro žáka upraveny vzdělávací cíle nebo očekávané výsledky učení, hodnotí se jejich naplnění ve vztahu k těmto upraveným cílům.

15.7 Při hodnocení nadaných a mimořádně nadaných žáků se přihlíží k jejich vzdělávacím potřebám a možnostem rozvoje jejich nadání. Organizace vzdělávání a způsob získávání podkladů pro hodnocení mohou být podle konkrétní situace přizpůsobeny tak, aby žák mohl rozvíjet své nadání a současně naplňovat vzdělávací cíle stanovené ŠVP.

15.8 Formální vyjádření celkového hodnocení

Při použití slovního hodnocení nebo kombinace slovního hodnocení a klasifikace se celkové hodnocení „prospěl(a) s vyznamenáním“ stanoví v souladu s právními předpisy a pravidly hodnocení školy. Podmínkou je, aby žák nebyl v žádném z povinných předmětů hodnocen stupněm prospěchu horším než 2 – chvalitebný, průměr stupňů prospěchu ze všech povinných předmětů nebyl vyšší než 1,5 a chování bylo hodnoceno stupněm velmi dobré.

V souladu s právními předpisy se celkové hodnocení žáka na vysvědčení vyjadřuje stupni:

- prospěl(a) s vyznamenáním;
- prospěl(a);
- neprospěl(a);
- nehodnocen(a).

Toto formální vyjádření nenahrazuje průběžnou zpětnou vazbu poskytovanou žákovi během vzdělávání a samo o sobě nepostihuje všechny aspekty jeho vzdělávacího vývoje.

15.9 Při použití slovního hodnocení nebo kombinace slovního hodnocení a klasifikace postupuje škola podle těchto Pravidel a platných právních předpisů. Slovní hodnocení na vysvědčení vyjadřuje zejména úroveň dosaženého vzdělání ve vztahu k očekávaným výsledkům jednotlivých předmětů ŠVP, vzdělávacím a osobnostním předpokladům a věku žáka. Zahrnuje posouzení výsledků vzdělávání v jejich vývoji, přístupu žáka ke vzdělávání v souvislostech ovlivňujících jeho výkon a naznačení dalšího rozvoje; obsahuje také zdůvodnění hodnocení a doporučení, jak předcházet případným neúspěchům a jak je překonávat.

15.10 Při hodnocení žáka na vysvědčení postupuje škola v souladu se školským zákonem a těmito Pravidly.

15.11 Je-li žák z výuky některého předmětu v prvním nebo druhém pololetí uvolněn, uvádí se na vysvědčení místo hodnocení „uvolněn(a)“. Nelze-li žáka z některého nebo ze všech předmětů hodnotit ani v náhradním termínu, uvádí se na vysvědčení místo hodnocení „nehodnocen(a)“, v souladu s právními předpisy.

16. HODNOCENÍ V NÁHRADNÍM TERMÍNU

Pokud žáka nelze v řádném termínu spravedlivě hodnotit, vytvoříme podmínky, aby mohl své dosažené výsledky vzdělávání prokázat v náhradním termínu.

Jak tomu rozumíme?

Náhradní termín slouží k tomu, aby žák mohl prokázat výsledky svého vzdělávání v případě, kdy jeho hodnocení v řádném termínu není možné nebo by nebylo dostatečně podloženo. Nejde o odklad hodnocení bez důvodu ani o možnost automaticky opakovat neúspěšný výkon.

O náhradním termínu a jeho podmínkách rozhodujeme v souladu s platnými právními předpisy. Žákovi poskytujeme přiměřenou možnost připravit se a prokázat dosažení očekávaných výsledků učení.

Hodnocení v náhradním termínu vychází ze stejných vzdělávacích cílů a kritérií, které se na žáka vztahovaly v daném období, pokud právní předpisy nebo individuálně nastavená podpůrná opatření nestanoví jinak.

16.1 Nelze-li žáka hodnotit na konci prvního pololetí, určí ředitelka školy náhradní termín tak, aby hodnocení za první pololetí bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení prvního pololetí. Není-li možné žáka hodnotit ani v náhradním termínu, za první pololetí se nehodnotí.

16.2 Nelze-li žáka hodnotit na konci druhého pololetí, určí ředitelka školy náhradní termín tak, aby hodnocení za druhé pololetí bylo provedeno nejpozději do konce září následujícího školního roku. Do doby hodnocení v září žák navštěvuje nejbližší vyšší ročník, případně znovu devátý ročník, v souladu s právními předpisy.

16.3 Důvodem pro stanovení náhradního termínu může být zejména dlouhodobá nepřítomnost žáka nebo jiná závažná okolnost, pro kterou nebylo možné získat dostatek podkladů pro hodnocení.

16.4 V náhradním termínu škola ověřuje pouze ty výsledky vzdělávání, které nebylo možné v řádném termínu spolehlivě posoudit. Způsob ověření volí s ohledem na charakter předmětu, hodnocené výsledky vzdělávání a individuální vzdělávací potřeby žáka.

17. OPRAVNÉ ZKOUŠKY

Opravná zkouška umožňuje žákovi za podmínek stanovených právními předpisy prokázat, že dosáhl požadované úrovně vzdělávacích výsledků v předmětu, ve kterém nesplnil stanovené podmínky pro úspěšné ukončení hodnoceného období.

Jak tomu rozumíme?

Opravná zkouška není trestem za neúspěch. Je zákonem stanoveným způsobem, kterým může žák v případech vymezených právními předpisy prokázat dosažení požadovaných výsledků vzdělávání.

Průběh, obsah a podmínky opravné zkoušky stanovujeme v souladu s platnými právními předpisy a s ohledem na vzdělávací cíle a očekávané výsledky učení, které měl žák v daném předmětu dosáhnout.

Cílem opravné zkoušky je ověřit, zda žák požadované výsledky vzdělávání skutečně dosáhl. Hodnocení proto vychází z jeho výkonu při zkoušce a z pravidel stanovených pro danou situaci.

17.1 Opravnou zkoušku koná žák, který splňuje podmínky stanovené § 53 školského zákona, zejména žák devátého ročníku a žák, který na daném stupni základní školy dosud neopakoval ročník a na konci druhého pololetí neprospěl nejvýše ze dvou povinných předmětů s výjimkou předmětů výchovného zaměření.

17.2 Opravné zkoušky se konají nejpozději do konce příslušného školního roku v termínu stanoveném ředitelkou školy. Opravná zkouška je komisionální a žák může v jednom dni konat pouze jednu opravnou zkoušku.

17.3 Opravná zkouška slouží k ověření, zda žák dosáhl požadovaných výsledků vzdělávání v předmětu, ve kterém na konci druhého pololetí neprospěl. Obsah zkoušky vychází ze ŠVP a odpovídá hodnoceným výsledkům vzdělávání.

17.4 Při konání opravné zkoušky škola respektuje individuální vzdělávací potřeby žáka a případná podpůrná opatření.

17.5 Ze závažných důvodů může ředitelka školy stanovit náhradní termín opravné zkoušky, a to nejpozději do 15. září následujícího školního roku. Do té doby je žák zařazen do nejbližšího vyššího ročníku, popřípadě znovu do devátého ročníku, v souladu s § 53 školského zákona.

18. KOMISIONÁLNÍ PŘEZKOUMÁNÍ VÝSLEDKŮ HODNOCENÍ

Výsledné hodnocení musí být založeno na relevantních podkladech a pravidlech, která jsou předem známá. Pokud vzniknou pochybnosti o správnosti výsledného hodnocení, lze v případech stanovených právními předpisy požádat o jeho přezkoumání.

Jak tomu rozumíme?

Hodnocení má být srozumitelné, odůvodnitelné a založené na pravidlech, která jsou předem známá. Pokud má žák nebo jeho zákonný zástupce pochybnosti o správnosti hodnocení, má právo požádat o jeho přezkoumání způsobem a ve lhůtách stanovených právními předpisy.

Přednostně se snažíme případné nejasnosti řešit otevřenou komunikací mezi žákem, zákonným zástupcem a učitelem. Tím není dotčeno zákonné právo žáka nebo jeho zákonného zástupce požádat o přezkoumání výsledků hodnocení.

Pokud jsou splněny zákonné podmínky pro přezkoumání výsledků hodnocení, postupuje škola v souladu s příslušnými právními předpisy. Komisionální přezkoumání představuje zákonem stanovený postup k ověření správnosti výsledného hodnocení v případech, kdy jsou pro jeho konání splněny stanovené podmínky.

18.1 Žák nebo jeho zákonný zástupce může požádat učitele o vysvětlení hodnocení, pokud mu není zřejmé, z jakých podkladů a kritérií hodnocení vycházelo.

18.2 Učitel objasní zejména, jaké výsledky učení byly hodnoceny, z jakých podkladů hodnocení vycházelo a jaké úrovně žák dosáhl.

18.3 Pokud pochybnosti o hodnocení přetrvávají, mohou být řešeny prostřednictvím třídního učitele, případně vedení školy. Tím není dotčeno právo zákonného zástupce na postup podle § 52 školského zákona.

18.4 Má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí, může požádat o přezkoumání výsledků hodnocení ve lhůtě a způsobem stanoveným § 52 odst. 4 a 5 školského zákona.

18.5 Žádost se podává do 3 pracovních dnů ode dne, kdy se zákonný zástupce o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do 3 pracovních dnů od vydání vysvědčení. Je-li vyučujícím žáka v daném předmětu ředitel školy, žádost se podává krajskému úřadu.

18.6 Pokud se žádost týká hodnocení v předmětu, který není předmětem výchovného zaměření, ředitel školy nebo krajský úřad nařídí za podmínek stanovených zákonem komisionální přezkoušení. To se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem.

18.7 Týká-li se žádost hodnocení chování nebo předmětu výchovného zaměření, posuzuje se dodržení pravidel pro hodnocení výsledků vzdělávání žáka stanovených školou. Pokud bylo zjištěno jejich porušení, výsledek hodnocení se změní; nebylo-li porušení zjištěno, výsledek hodnocení se potvrdí.

18.8 Výsledek komisionálního přezkoušení je konečný v rozsahu stanoveném právními předpisy.

19. HODNOCENÍ ŽÁKA PŘI PŘESTUPU

Při hodnocení žáka, který přestoupil z jiné školy, vycházíme z jeho dosavadního vzdělávání a usilujeme o to, aby přechod na naši školu nevedl k nespravedlivému znevýhodnění v hodnocení.

Jak tomu rozumíme?

Při hodnocení žáka, který přestoupil z jiné školy, přistupujeme individuálně s ohledem na jeho dosavadní vzdělávání, potřeby a možnosti. Zohledňujeme zejména rozdíly v obsahu, rozsahu a způsobu vzdělávání, pokud mohou mít vliv na možnost žáka prokázat dosažené výsledky.

Snažíme se vytvořit podmínky pro jeho plynulé zapojení do vzdělávání na naší škole a poskytujeme mu přiměřenou podporu. Pokud žák potřebuje čas k adaptaci na odlišné podmínky nebo způsob práce, poskytujeme mu potřebnou součinnost a jasnou zpětnou vazbu o tom, co se od něj očekává.

20. HODNOCENÍ ŽÁKA V INDIVIDUÁLNÍM VZDĚLÁVÁNÍ

Žák v individuálním vzdělávání je hodnocen z výsledků svého vzdělávání v rozsahu a způsobem stanoveným platnými právními předpisy a pravidly školy. Hodnocení vychází z toho, jaké úrovně vzdělávacích výsledků žák skutečně dosáhl.

Jak tomu rozumíme?

Individuální vzdělávání je jiným způsobem plnění povinné školní docházky. Přestože žák není vzděláván pravidelnou účastí ve vyučování, zůstává žákem školy a jeho vzdělávání je vedeno v souladu se školním vzdělávacím programem.

Při hodnocení se zaměřujeme na to, jaké výsledky vzdělávání žák skutečně dosáhl. Způsob a rozsah ověřování přizpůsobujeme podmínkám individuálního vzdělávání, současně však vycházíme z očekávaných výsledků učení stanovených pro příslušné vzdělávání.

20.1 Individuálně vzdělávaný žák koná za každé pololetí zkoušky z příslušného učiva ve škole, do které byl přijat k plnění povinné školní docházky.

20.2 Zkoušky slouží k ověření výsledků vzdělávání žáka v rozsahu stanoveném právními předpisy a v návaznosti na školní vzdělávací program školy.

20.3 Způsob a organizaci zkoušek stanoví škola s ohledem na charakter jednotlivých vzdělávacích oblastí a předmětů a na ověřované výsledky vzdělávání.

20.4 Při hodnocení individuálně vzdělávaného žáka respektujeme jeho individuální vzdělávací potřeby a případná podpůrná opatření.

20.5 Nelze-li žáka na konci pololetí hodnotit, stanoví ředitel školy náhradní termín v souladu s § 41 školského zákona.

20.6 Má-li zákonný zástupce pochybnosti o správnosti hodnocení individuálně vzdělávaného žáka, může využít právo na přezkoušení způsobem a ve lhůtě stanovené § 41 školského zákona.

20.7 Pokud žák v individuálním vzdělávání na konci pololetí neprospěl nebo jej nelze hodnotit způsobem stanoveným právními předpisy, postupuje ředitel školy podle § 41 školského zákona.

20.8 Škola předem informuje zákonného zástupce o obsahu, rozsahu a způsobu konání zkoušek tak, aby žák věděl, co má prokázat a podle čeho budou jeho výsledky posouzeny.

21. ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Tato Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků jsou součástí školního řádu školy.

Tato Pravidla nabývají účinnosti dnem 1. 9. 2026.

S Pravidly jsou prokazatelně seznámeni pedagogičtí pracovníci školy, žáci a zákonní zástupci žáků způsobem stanoveným školou.

Tato Pravidla nahrazují předchozí Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků školy.

Změny a doplnění těchto Pravidel se provádějí způsobem stanoveným právními předpisy pro změny školního řádu.

V Praze dne 26. 8. 2026

Mgr. Bc. Jana Páčová

ředitelka školy